

Mozsonyi professzor 80 éves

Dr. Mozsonyi Sándor professzor március 15-én töltötte be 80. életévét. Ebből az alkalomból a Magyar Gyógyszerészeti Társaság elnöksége és tagjai örömmel csatlakoznak a tanítványok és barátok jókívánságaihoz és kívánnak további jó egészséget, boldog, megelégedett életet.

Mozsonyi professzor a Somogy megyei Kadarkúton született 1889-ben. Egyetemi tanulmányait Budapesten végezte és 1911-ben nyert gyógyszerészi oklevelet, majd ezt követően gyógyszerészdoktori képesítést is szerzett. Doktori disszertációjának címe: *A Taxus baccata „taxin”-járól*. 1912 június 1-én került a Budapesti Egyetemi Gyógyszertárba, ahol Matolcsy professzor mellett dolgozott mint egyetemi gyakorlók, majd első tanársegéd 1918-ig. Ekkor a pozsonyi magyar Erzsébet Tudományegyetem Közegészségtani Intézetébe hívták meg, ahol mint egyetemi tanársegéd dolgozott s ugyanott orvosdoktori diplomát is szerzett.

Az 1919. év végén a Népjóléti Minisztériumba miniszteri titkárrá nevezték ki, s egyben megbízták az Országos Egészségügyi Anyagraktár és Rico Kötszerművek állami vállalatok műszaki vezetésével. Ezt követően a Minisztériumba hívták be központi szolgálatra, ahol a gyógyszerészeti ügyek intézésével és irányításával foglalkozott, s ennek során számos fontos szakmai kérdésben kezdeményezően lépett fel.

Dr. Mozsonyi Sándor tudományos munkásságának eredményeként 1933-ban egyetemi magántanárrá habilitálták „A gyógyszerészet, tekintettel a gyógyszerészi közigazgatásra” címen. Ekkor és ezzel indult el a „Gyógyszerészetre vonatkozó jogszabályok” egyetemi oktatása a Budapesti Egyetemen.

Amikor az Egyetemi Gyógyszertár éléről Matolcsy professzor nyugalomba vonult, az Egyetemi Gyógyszertár igazgatói állására pályázatot írtak ki. A pályázatokat elbíráló bizottság dr. Mozsonyi Sándor orvos- és gyógyszerészdoktor, egyetemi magántanárt ajánlotta első helyen kinevezésre. A Kari Tanács javaslata alapján 1934. márc. 7-én dr. Mozsonyi Sándor nyert kinevezést az Egyetemi Gyógyszertár vezetésére.

Dr. Mozsonyi Sándor nagy ambícióval fogott neki az Egyetemi Gyógyszertár és a gyógyszerészképzés fejlesztéséhez. Az első lépést e téren azzal sikerült megtennie, hogy kezdeményezésére 1935-ben a miniszter hozzájárult ahhoz, hogy a Gyógyszertár önálló intézeti jellegű és „Egyetemi Gyógyszerészeti Intézet és Egyetemi Gyógyszertár” elnevezést nyerjen. Ezáltal az intézmény oktató jellege és feladata még jobban kidomborodott, amit különben az alapító rendelet is előír. Az elkövetkező években szavakban és írásban harcolt a gyógyszerészképzés reformjéért és az Intézet fejlesztéséért. Többszörösen rámutatott a képzés hiányosságaira, aminek következtében hazánk valamennyi környező államtól elmaradt a gyógyszerészi szaktanulmányok terén. Határozottan állást foglalt a kiképzési reform és a 4 éves gyógyszerészképzés szükségessége mellett. Fáradhatatlan munkájának gyümölcse 1940-ben érett meg, amikor a vonatkozó miniszteri rendelet a gyógyszerészek

egyetemi képzését 4 évre emelte fel és ez az eddigivel szemben tartalmában is sok lényeges változást, fejlődést jelentett. Egyidejűleg az Intézetet tanszékké szervezték át és dr. Mozsonyi Sándor egyetemi tanári kinevezést nyert mint a „Gyógyszerészet” című tárgy előadója, erre az első magyar gyógyszerészeti katedrara.

Munkásságának további eredménye, hogy javaslatára a IX., Hőgyes Endre utca 7. sz. alatti Pasteur Intézetet és Kórházat átengedték a „Gyógyszerészeti Intézet és Egyetemi Gyógyszertár” céljaira. Az új helyiségekben a gyógyszerész-társadalom anyagi támogatásával Mozsonyi professzor a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő, nemzetközi viszonylatban is elismerést kiváltó egyetemi intézetet rendezett be. Az intézet minden tekintetben megfelelt mind a korszerű gyógyszerészképzés, mind a klinikai gyógyszerellátás, mind a tudományos kutatás céljainak. Ezt tükrözik a gyógyszerészképzés eredményei, az intézetben készített gyógyszerészdoktori értekezések, tudományos közlemények és a klinikák jó gyógyszerellátása, még a II. világháború nehéz éveiben is.

A felszabadulás után Mozsonyi professzor javaslata alapján a miniszter 1945. szeptemberében a Gyógyszerészeti Intézetet és az Egyetemi Gyógyszertárat egymástól elválasztva, külön-külön önállósággal ruházta fel.

A további években Mozsonyi professzor a Gyógyszerészeti Intézet vezetését látta el és fáradhatatlanul dolgozott annak továbbfejlesztésén és egyidejűleg a gyógyszerészképzés további felemelésén.

Mintegy 60. addigi publikációja alapján 1952-ben a gyógyszerészeti tudományok kandidátusa lett.

Az 1950-ben létesített Budapesti Orvostudományi Egyetemen 1955-ben önálló Gyógyszerésztudományi Kar alakult, melynek Mozsonyi professzor volt 1951-től dékánhelyettese, majd 1955-től egészen nyugdíjba vonulásáig, 1962-ig első dékánja.

Mozsonyi professzor, akit érdemei elismerésül a Munka Érdemrend arany fokozatával 2. ízben is kitüntettek, 1961-ben pedig kiváló gyógyszerész lett, bár nyugalomba vonult, de továbbra is dolgozik a gyógyszerészet előrehaladása érdekében. Naponta bejár volt intézetébe, publikál, részt vesz a Magyar Gyógyszerkönyv szerkesztésében, előadásokat tart az Orvostovábbképző Intézet gyógyszerészeti tanfolyamain, ott van a Magyar Gyógyszerészeti Társaság különböző tudományos előadói ülésein. Mindezekon túlmenően Mozsonyi professzor atyai gondoskodással segít bennünket a gyógyszerészet különböző problémáinak helyes megválasztásában, szervezőképességével, nagy élettapasztalattal sokszor tanácsot ad nekünk.

Amikor az eredményekben gazdag élete e szép évfordulóján mint tanítványok, munkatársak és kollégák vesszük körül szívünk teljes szeretetével és nagy tisztelettel Mozsonyi professzort, kérjük, hogy továbbra is munkálkodjék a magyar gyógyszerészet előrehaladása érdekében.

A Magyar Gyógyszerészeti Társaság
Elnöksége

